

անկած փայտեայ խաչ , և լալ սկսայ : Եցքը երթ սկսայ հանդիպածը պատմել , Հիմա ատենը չէ , որդեակ իմ , ըսաւ հառաջելով . նոր դժբախտութեան մը չհանդիպինք , ժամանակինս քիչ է և զիւրին չէ դառնալը :

Հօրս հետ եկող անձինքը Պետրոսը և երկու հօրելքարքս էին : Իմենքը գրկելով գգուեցին վիս . և զարմանալով կը նայեին իմ այսպիսի մանկական հասակիս խոչեմութեանը և դառնալու պատրաստութեցս վրայ , և հաւնեցան ու գովեցին : Արոշուեցաւ որ նոյն վայրկենին զառնանք՝ ու ճամբայ ելանք : Իրաւ որ գայլելը կը բնային վրանիս յարձեկիլ , բայց մենք ալ լսաւ զինուած ու պատրաստ էինք անոնց դէմդնելու :

Ըստով իջանք , բայց մեծ աշխատութեամբ : Իմենին աւելի ես նեղեցայ արեւուն լուսէն , և այնշափ ձեան անդրադարձութենէն : Ըստ զարմացայ տեսնալով իրենց աշխատութիւնը որ մինչեւինծի համար լրել էին . և իմ սաստիկ երախտագիտութեանս ցոյց ուրիշ բան չէի կրնար փոխարինել բայց եթէ ամէն անգամուն որ կը բնայի՞ հօրս գիրկը կ'իյնայի :

Դուն խեղձ պատուգ հետ մէկտեղ Պեկտեմբերամսունազատած կ'ըլլայիր կ'ըակը ինծի հայրս , թէ որ ցուրաը շարունակելու ըլլար . բայց ձիւնը կակըցաւ , և ամէն փորձերնիս անսլտուղ ելան : Չօրս անգամ այս աշխատութիւնը սկսանք , և չօրս անգամուն ալ հարկագրեցանք ակամայ ետ կենալ անկէ : — Իսայց ճամբան առջին օրէն գոցուեցան ուրեմն :

Ի՞ն ատենը հայրս խիստ ճախորդ գէպք մը պատմեց ինծի , որ ինքը լեռնէն իշնալու ժամանակը վտանգի մէջ ընկեր է , ձեան հիւսի մը մէջ կորսուելու : Օինքը անգունգի մը եզելքին վրայ կիսամեռ գտեր ու անզգայ տուն տարեր են , և հազիւթէ իրեք օրուընէ վերջը խելքը վլուխն եկեր է : Իսայց այն ատենը խիստ ուշ էր , զմեզ փրկելու համար փորձի ձեռք զարնել :

Չեմ խօսիր հօրս քաշած նեղու-

թեանցը և ոչիրեն զմեզ ազատելու համար ըրած փորձերուն վրայ . բայց գեղի նեղութիւնները աւելի սաստիկ եւ զան քան թէ հիւղին մէջ :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱԾՆԵՐ

Որ շատ խօսի սակաւ լուսէ
Զըռացողաց լինի դասէ :

Էջը ձիուն քովլն կ'երթար
Ու զինքը ձի կը կարծէր .
Յանկալք գիմացնին փոս ելաւ .
Ձին թափ տուաւ կը ցաթէկէր .
Էջն ՚ի ցաթէկէն կ'իյնայ ՚ի փոս .
Կը ճանչնայ զինքն ինչ որ էր :

Բանան է միակ յանցաւորին վայլած տուն ,
Մուլին բանտը իր անկողինն է անքուն :
Յանցաւորներն կ'ուզն ելեւ ՚ի բանտէն ,
Մոյլն ու յիմարն բանտած մընալ կը սիրեն :

Զրկումն .

Դադարեն՝ սիրա առ վայր մի ,
Հիմ այդ անդուլթունդ քոյին .
Քանզի երկինք զայդ կամի
Զի ես թողից ըզնոսին :
Կեմնք քո դալար քեզ զբան
Բայց վիշտ , անձուկ , տառապանս .
Այլ գոյր առիթ կորըստեան՝
Թէ քեզ տրեւեալ էր հըրձուանս :
Եւ թէ նորա չեն հասու
Սիրոյդ եւ դառն ըզքացմանց ,
Հաւատարիմ կաց միշտ դու ,
Ասուուած գիաէ ՚ի բարձանց :
Համբերեսցուք անտըրտունջ
Ցորչափ ցողեն արտասուք ,
Ու անցեալքն ՚ի մէնջ՝ գան յանուրջ՝
Երջանկութեան հին աւուրք :
Ահա ծաղկունք երեւին ,
Ահա թըռչնոց լոսին երգք .
Ե'րթ մընչեա , լսաց առանձին ,
Եւ մի գուժեր բարձր եղերք :
Յաւերժ աստղունքն ՚ի վերուսա
Ահա երթան ոսկեփայլ .
Ժըմոին քաղցրիկ ՚ի հեռուստ .
Ու ոչ եւս ըզմեզ յիշեն այլ :